Πρακτικόν ἀπογραφέων (1321) – Έγγραφο Μ. Ξενοφώντος

+ Ἐπεὶ ὡρίσθημ(εν) παρὰ τοῦ κρατ(αιοῦ) καὶ ἁγίου ἡμ(ῶν) αὐθέντου κα[ὶ] βασιλ(έως) ποιῆσαι ἀπογραφικὴν ἐξίσωσιν καὶ ἀποκατάστασιν εἰς τ(ὸ) ||2 θέμα τ(ῆς) θεοσώστου πόλ(εως) Θεσσαλονίκης, ἤγουν τῶν κτημάτων τῶν ἀρχόντων τῶν προσγενῶν τοῦ κρατ(αιοῦ) καὶ ἁγ(ίου) ἡμ(ῶν) αὐθέντ(ου) καὶ βασιλ(έως) ||3 καὶ τῶν ἑτέρων ἀρχόντων ἐκκλησιαστικῶν, μοναστηριακῶν, στρατιωτικῶν, χρυσοβουλλάτ(ων) καὶ λοιπῶν, καὶ παραδοῦναι ||4 ἑκάστῳ τὸ οἰκεῖον ποσόν, μετὰ τῶν ἄλλων εὑρόντες καὶ τ(ὸν) ἀπὸ τοῦ θεσσαλονικαίου μεγάλου ἀλλαγ(ίου) κῦρ Μιχαὴλ τ(ὸν) Σαβέντζην ||5 κατέχοντα οἰκονομίαν, παραδίδομεν ταύτην ἀπὸ τ(ῆς) πρὸ(ς) ἡμ(ᾶς) ἐλεημοσύνης τοῦ κρατ(αιοῦ) καὶ ἁγ(ίου) ἡμ(ῶν) αὐθέντου (καὶ) βασιλ(έως) πρὸς αὐτ(όν), ||6 ἥτις καὶ ἔχει οὕτως. Ἐν τῷ κατεπανικίῳ Ἄκρ(ους) εἰς τὸ χωρί[ο]ν τὴν Ψαλίδα · Νικόλ(αος) ὁ Φώτενος, ἔχ(ει) (γυναῖκα) Ἄνναν, υἱ(οὺς) Δημήτρ(ιον), Ἀθανά-||7σιον καὶ Λαμπέτην, θυγ(α)τ(έ)ρ(α) *vacat*, ἀδε(λφὸν) Ἰω(άνν)ην, ὀνικ(ὸν) α΄, αἰγ(ί)δ(ια) ρ΄, ἀμπέλιον ἐν δυσὶ τμήμασιν, ἐξ ἀγορ(ᾶς) ἀπὸ τοῦ Φιλιπ-||8πο‹πο›λίτ(ου), μοδ(ίου) α΄ (διμοίρου) καὶ γῆν μοδ(ίων) λ΄, (νομίσματα) τρία. Μιχ(αὴλ) ὁ υἱὸς Σταμ(ά)του τοῦ Βάρδα, ἔχ(ει) (γυναῖκα) *vacat*, ἀμπ(έ)λ(ιον) μοδ(ίου) α΄ (ἡμίσεος) καὶ γῆν μοδ(ίων) ν΄, (νόμισμα) ἓν τρίτον. ||9 Εἰς τ(ὸ) αὐτ(ὸ) χωρίον ἀπὸ τ(ῆς) οἰκονομί(ας) τοῦ Σμυρναίου · Γρηγόριος ὁ υἱὸς Μι(χαὴ)λ τοῦ Βήχα, ἔχει ἀδε(λφὸν) Νικόλ(αον), νύμφην ἐπ' αὐτῷ Ἀργυρῆν, υἱ(ὸν) ||10 Ἰω(άνν)ην, αἰγίδια λ΄, ἀμπέλιον μοδ(ίου) α΄ καὶ γῆν μοδ(ίων) μ΄, (νόμισμα) [ἓ]ν ἥμισυν. Εἰς τὸ χωρίον τὰ Φουρνία · Δημήτρ(ιος) ὁ υἱὸς Μοδέστου τοῦ ||11 Τζυκαλᾶ, ἔχ(ει) (γυναῖκα) Καλήν, υἱ(οὺς) Σταμάτην καὶ Γε(ώ)ργι)ον, θυγ(α)τ(έ)ρ(α) *vacat*, βοΐδιον α΄, ἀργ(ὰ) β΄, μελίσσια γ΄, ἀμπ(έ)λ(ιον) μοδ(ίου) α΄, (νόμισμα) ἕν. Εἰς τ(ὸ) χωρίον ||12 τὸν Οὐρλίακον ἀπὸ τ(ῆς) οἰκονομί(ας) τ(ῆς) σε(βασμίας) μονῆς τοῦ Ἀκαπν(ίου) · Δημήτρ(ιος) ὁ γα(μβρ)ὸς Γε(ωργίου) τοῦ Πισσύρη ἤτοι ὁ Κομητζιανός, ἔχ(ει) (γυναῖκα) Καλήν, ||13 υἱ(ὸν) Μιχ(αή)λ, βοΐδιον α΄, ἀργ(ὰ) β΄, ἐσωθύριον μοδ(ίων) β΄ ἐν ᾧ ἀπηδ(έαι) β΄, (νόμισμα) ἕν. Νικόλ(αος) Νηφαΐτης ὁ ἐπὶ θυγατρὶ γα(μβρ)ὸς αὐτ(οῦ), ||14 ἔχ(ει) (γυναῖκα) Ἄνν(αν), ἀργ(ὸν) α΄, ἀμπέλ(ιον) ἐκ προικὸς μοδ(ίου) α΄ (ἡμίσεος), (νομίσματος) ἥμισ[υ]ν. [Ε]ἰς τ(ὸ) χωρίον τοῦ Ἀδὰμ ἀπὸ τ(ῆς) οἰκονομί(ας) καβαλλαρίου ||15 τ[οῦ] Σέρπη ἐκείνου · Εἰρήνη χήρα ἡ γυνὴ Νικήτ(α) τοῦ Διακόνου, ἔχει υἱ(ὸν) Θεόδωρον, θυγ(α)τ(έ)ρ(ας) Μαρί(αν) (καὶ) *vacat*, βοΐδ(ιον) α΄, ἀργ(ὸν) α΄, ὀνι(κὸν) α΄, ἀμπ(έ)λ(ιον) ||16 μοδ(ίων) ε΄ καὶ γῆν μοδ(ίων) ν΄, (νομίσματα) τρία. Χήρα ἡ Μαρτινία, ἔχει θυγ(α)τ(έ)ρ(α) Καλήν, ἀργ(ὸν) α΄, ἀμπ(έ)λ(ιον) μοδ(ίου) α΄ (ἡμίσεος), (νομίσματος) δίμοιρον. Γῆν εἰς τὴν περιοχὴν ||17 τοῦ Τζυκανδ(ύ)λ(η), ἀφ' ἧς προκατεῖχε, μοδ(ίων) ὀκτακοσίων εἰς (νομίσματα) δεκαέξ, ἀντὶ οἰκουμένου (νομίσματα) δέκα δίμοιρον · ἑτέραν γῆν ||18 εἰς τ(ὸν) Οὐρλίακον ἀπὸ τ(ῆς) κ(α)τὰ λόγον περισσεί(ας) ἀποσπασθείσης ἀπὸ τοῦ Προβατᾶ μοδ(ίων) ἑξακοσί(ων) εἰς (νομίσματα) δώδεκα, ἀντὶ ||19 οἰκουμ(έ)νου εἰς (νομίσμα)τα ὀκτώ · ἑτέραν γῆν εἰς τ(οὺς) Ἀποστολίτ(ας) ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τ(ῆς) Καμάρας ἀπὸ τ(ῆς) κ(α)τὰ λόγον περισσεί(ας) ἀπο-||20σπασθείσης ἀπὸ τοῦ Κηρουλᾶ Μιχ(αὴ)λ μοδ(ίων) τριακοσί(ων) εἰς (νομίσμα)τα ἕξ, ἀντὶ οἰκουμ(έν)ου εἰς (νομίσματα) τέσσαρα. Ἐδόθη αὐτῷ καὶ τὸ ||21 εἰς τ(ὸν) Οὐρλίακον ἀμπ(έ)λ(ιον) ἐξαλειμματ(ικὸν) τοῦ Βρανᾶ, ἔχον ἀμπ(έ)λ(ιον) μοδ(ίου) α΄ (ἡμίσεος), ἀντὶ οἰκουμένου εἰς (νομίσμα)τος τρίτον. (Ὁμοῦ) τὸ οἰκούμ(ε-ν)ον ||22 (νομίσματα) τριακονταπέντε. Ὑπὲρ ὠφελεί(ας) τοῦ ἐμψύχου (νόμισμα) ἕν, ὑπὲρ χοιροδεκατ(είας) (καὶ) μελισσοεννομ(ίου) (νόμισμ)α ἕν. {//Εἰς τ(οῦ) Τζ[υκαν]δ(ύ)λ(η)//} ||23 Γῆν ἑτέρ(αν), ἣν προκατεῖχεν ἀνακεκοινωμένην τῇ δοθείσῃ αὐτῷ ἀντὶ οἰκουμ(έν)ου, μοδ(ίων) τετρακοσίων, ||24 εἰς τ(οῦ) Τζυκανδ(ύ)λ(η), εἰς (νομίσματα) ὀκτώ. (Ὑπὲρ) τοῦ ἐννομίου καὶ τοῦ λινοβροχίου τῶν δύο χωρίων, τῆς Ψαλίδος (καὶ) ||25 τῶν Φουρνίων, ἀπὸ τ(ῶν) εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ζώων, (νομίσμα)τα πέντε, καθὼς προ-||26κατεῖχ(εν) αὐτ(ὰ) ὁ Σμυρναῖος ἐκεῖνος, καὶ ἀπὸ τῆς λίμνης τ(ῆς) Σούδης (νομίσμα)τα εἴκοσιν. (Ὁμοῦ) καὶ ταῦτα (νομίσμα)τα ||27 τριακονταπέντε, ὡς γίνεσθαι τὰ ὅλα (νομίσμα)τα ἑβδομήκοντα, ἅτινα καὶ ὀφείλ(ει) κατέχ(ειν) καὶ νέμεσθαι (καὶ) ||28 τὴν ἐξ αὐτῶν ἀποφέρεσθαι πρόσοδον, ἀπαιτ(εῖν) τε τὸ οἰκούμενον διὰ δύο τοῦ ἔτ(ους) καταβολ(ῶν), ἤγ(ουν) κ(α)τὰ μ(ὲν) ||29 τ(ὸν) Σεπτ(έμβ)ρ(ιον) τὰ ἡμίση, κ(α)τὰ δὲ τὸν Μάρτιον τὰ ἕτερα ἡμίση, λαμβάνειν τε καὶ ὑπὲρ οἰκομοδ(ίου) ἀνὰ τριῶν ||30 (ὑπερ)π(ύ)ρ(ων) σιτοκρίθου μόδ(ιον) ἕν, ὑπὲρ οἰνομετρίου ἐφ' ἑνὶ (ὑπερ)π(ύ)ρῳ οἴνου ἐγχωρίου μέτρον ἕν, ἀγγαρεί(ας) πανημε-||31ρίους (ὑπὲρ) ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ δώδεκα, καθὼς ὁ πάροικος εὑρίσκετ(αι) ἔχων δυνάμεως, καὶ τὰ ||32 συνήθη τοῦ [ἔ]τους τρία κανίσκια. Ἐπὶ τούτῳ γ(ὰρ) ἐγεγόνει καὶ τὸ παρ(ὸν) ἡμ(ῶν) πρακτικ(όν), ὃ ||33 καὶ συνήθως ὑπογραφ(ὲν) καὶ τῇ μολιβδίνῃ βούλλῃ πιστωθ(ὲν) ἐπεδόθη τῷ διαληφ-||34θέντι Σαβέντζῃ κυρ(ῷ) Μιχ(αὴλ) δι' ἀσφάλειαν, μηνὶ Φευ(ρουα)ρ(ίῳ) ἰν(δικτιῶνος) τετάρτης.

+ Οἱ δοῦλοι τοῦ κρατ(αιοῦ) ||35 καὶ ἁγίου ἡμ(ῶν) αὐθ(έν)τ(ου) (καὶ) βασ(ι)λ(έως) ἀπογραφεῖς τοῦ θέμ(α)τος Θεσσαλονίκης σε(βαστ)ὸς Κω(νσταντῖ)ν(ος) Ὁ ΠΕΡΓΑΜΗΝΟΣ καὶ Γε(ώργι)ος Ὁ ΦΑΡΙΣΑΙΟΣ +